

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (tretia komora)

zo 14. októbra 2021 *

„Odvolanie – Hospodárska a menová politika – Banková únia – Riešenie krízových situácií úverových inštitúcií a investičných spoločností – Jednotný mechanizmus riešenia krízových situácií úverových inštitúcií a určitých investičných spoločností (SRM) – Jednotná rada pre riešenie krízových situácií (SRB) – Jednotný fond pre riešenie krízových situácií (SRF) – Určenie príspevku *ex ante* na rok 2016 – Žaloba o neplatnosť – Lehota na podanie žaloby – Omeškanie – Napadnuteľný akt – Potvrdzujúci akt“

Vo veci C-662/19 P,

ktorej predmetom je odvolanie podľa článku 56 Štatútu Súdneho dvora Európskej únie, podané 4. septembra 2019,

NRW.Bank, so sídlom v Düsseldorfe (Nemecko), v zastúpení: J. Seitz, J. Witte a D. Flore, Rechtsanwälte,

odvolateľka,

ďalší účastníci konania:

Jednotná rada pre riešenie krízových situácií (SRB), v zastúpení: H. Ehlers, J. Kerlin a P. A. Messina, splnomocnení zástupcovia, za právnej pomoci B. Meyring, S. Schelo, T. Klupsch a S. Ianc, Rechtsanwälte,

žalovaná v prvostupňovom konaní,

Rada Európskej únie, v zastúpení: A. Sikora-Kaléda a J. Bauerschmidt, splnomocnení zástupcovia,

Európska komisia, v zastúpení: pôvodne D. Triantafyllou, K.-P. Wojcik a A. Steiblyté, neskôr D. Triantafyllou a A. Steiblyté, splnomocnení zástupcovia,

vedľajší účastníci konania v prvostupňovom konaní,

SÚDNY DVOR (tretia komora),

v zložení: podpredseda Súdneho dvora L. Bay Larsen vykonávajúci funkciu predsedu tretej komory, sudcovia A. Prechal, F. Biltgen, L. S. Rossi a N. Wahl (spravodajca),

* Jazyk konania: nemčina.

generálny advokát: M. Szpunar,

tajomník: A. Calot Escobar,

so zreteľom na písomnú časť konania,

po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 15. apríla 2021,

vyhlásil tento

Rozsudok

- 1 NRW.Bank svojím odvolaním navrhuje zrušenie rozsudku Všeobecného súdu Európskej únie z 26. júna 2019, NRW.Bank/CRU (T-466/16, neuverejnený, ďalej len „napadnutý rozsudok“, EU:T:2019:445), ktorým Všeobecný súd zamietol jej žalobu, ktorou sa domáhala zrušenia jednak rozhodnutia Jednotnej rady pre riešenie krízových situácií [Single Resolution Board] (SRB) z 15. apríla 2016, prijatého na jej výkonnom zasadnutí, o príspevkoch *ex ante* na rok 2016 do Jednotného fondu na riešenie krízových situácií [Single Resolution Fund] (SRF) (SRB/ES/SRF/2016/06) (ďalej len „prvé sporné rozhodnutie“) a jednak rozhodnutia SRB z 20. mája 2016, prijatého na jej výkonnom zasadnutí, o úprave príspevkov *ex ante* na rok 2016 do SRF, ktorým sa dopĺňa prvé sporné rozhodnutie (SRB/ES/SRF/2016/13) (ďalej len „druhé sporné rozhodnutie“ a spoločne s prvým sporným rozhodnutím len „sporné rozhodnutia“), a to v rozsahu, v akom sa jej týkajú.

Právny rámec

Nariadenie (EÚ) č. 806/2014

- 2 Článok 54 ods. 1 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 806/2014 z 15. júla 2014, ktorým sa stanovujú jednotné pravidlá a jednotný postup riešenia krízových situácií úverových inštitúcií a určitých investičných spoločností v rámci jednotného mechanizmu riešenia krízových situácií a jednotného fondu na riešenie krízových situácií a ktorým sa mení nariadenie (EÚ) č. 1093/2010 (Ú. v. EÚ L 225, 2014, s. 1), stanovuje:

„Jednotná rada na svojich výkonných zasadnutiach:

- a) pripravuje všetky rozhodnutia, ktoré má prijať Jednotná rada na svojom plenárnom zasadnutí;
- b) prijíma všetky rozhodnutia na vykonávanie tohto nariadenia, pokiaľ sa v tomto nariadení neustanovuje inak.“

- 3 Článok 67 ods. 4 nariadenia č. 806/2014 stanovuje:

„Príspevky uvedené v článkoch 69, 70 a 71 vyberajú od subjektov uvedených v článku 2 vnútroštátne orgány pre riešenie krízových situácií a prevádzajú sa do [SRF] v súlade s dohodou [medzi zúčastnenými členskými štátmi].“

- 4 Článok 69 uvedeného nariadenia, nazvaný „Cieľová úroveň“, vo svojom odseku 1 uvádza:

„Do skončenia úvodného obdobia trvajúceho osem rokov od 1. januára 2016, alebo od dátumu začatia uplatňovania tohto odseku na základe článku 99 ods. 6, musí výška dostupných finančných prostriedkov fondu dosiahnuť aspoň 1 % sumy krytých vkladov všetkých úverových inštitúcií povolených vo všetkých zúčastnených členských štátoch.“

- 5 Článok 70 nariadenia č. 806/2014 s názvom „Príspevky *ex ante*“ vo svojich odsekoch 1 a 2 stanovuje:

„1. Jednotlivý príspevok každej inštitúcie sa získa aspoň raz za rok a vypočíta sa pomerne k sume jej pasív (okrem vlastných zdrojov) po odpočítaní krytých vkladov, vzhľadom na súhrnné pasíva (okrem vlastných zdrojov) po odpočítaní krytých vkladov, všetkých inštitúcií povolených na území všetkých zúčastnených členských štátov.

2. [SRB] každoročne po konzultácii s [Európskou centrálnou bankou (ECB)] alebo príslušnými vnútroštátnymi orgánmi a v úzkej spolupráci s vnútroštátnymi orgánmi pre riešenie krízových situácií vypočíta jednotlivé príspevky s cieľom zabezpečiť, aby príspevky, ktoré majú uhradiť všetky inštitúcie povolené na území všetkých zúčastnených členských štátov, nepresiahli 12,5 % cieľovej úrovne.

Výpočet príspevkov jednotlivých inštitúcií každoročne vychádza z:

- a) paušálneho príspevku, ktorý je v pomernej výške na základe sumy pasív inštitúcie, okrem vlastných zdrojov a krytých vkladov, vzhľadom na celkové pasíva, okrem vlastných zdrojov a krytých vkladov, všetkých inštitúcií povolených na území všetkých zúčastnených členských štátov; a
- b) z príspevku upraveného podľa rizika, ktorý je určený na základe kritérií stanovených v článku 103 ods. 7 smernice [Európskeho parlamentu a Rady] 2014/59/EÚ [z 15. mája 2014, ktorou sa stanovuje rámec pre ozdravenie a riešenie krízových situácií úverových inštitúcií a investičných spoločností a ktorou sa mení smernica Rady 82/891/EHS a smernice Európskeho parlamentu a Rady 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EÚ, 2012/30/EÚ a 2013/36/EÚ a nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1093/2010 a (EÚ) č. 648/2012 (Ú. v. EÚ L 173, 2014, s. 190)], a to so zreteľom na zásadu proporcionality bez toho, aby sa narúšali štruktúry bankových sektorov členských štátov.

Pomer medzi paušálnym príspevkom a príspevkami upravenými podľa rizika zohľadňuje vyvážené prerozdelenie príspevkov medzi jednotlivými druhmi bánk.

V každom prípade súhrnná suma jednotlivých príspevkov všetkých inštitúcií povolených na území všetkých zúčastnených členských štátov vypočítaných podľa písmen a) a b) nepresahuje ročne 12,5 % cieľovej úrovne.“

Delegované nariadenie (EÚ) 2015/63

- 6 Článok 5 ods. 1 delegovaného nariadenia Komisie (EÚ) 2015/63 z 21. októbra 2014, ktorým sa dopĺňa smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/59/EÚ, pokiaľ ide o príspevky *ex ante* do mechanizmov financovania riešenia krízových situácií (Ú. v. EÚ L 11, 2015, s. 44), stanovuje:

„Príspevky uvedené v článku 103 ods. 2 smernice [2014/59] sa vypočítavajú tak, že sa nezahrnú tieto záväzky:

...

- b) záväzky vytvorené inštitúciou, ktorá je členom systému inštitucionálneho zabezpečenia (IPS) uvedeného v článku 2 ods. 1 bode 8 smernice [2014/59] a ktorej príslušný orgán povolil uplatňovať článok 113 ods. 7 [nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 575/2013 z 26. júna 2013 o prudenciálnych požiadavkách na úverové inštitúcie a investičné spoločnosti a o zmene nariadenia (EÚ) č. 648/2012 (Ú. v. EÚ L 176, 2013, s. 1)], na základe dohody uzavretej s inou inštitúciou, ktorá je členom toho istého IPS;

...

- f) v prípade inštitúcií poskytujúcich podporné úvery záväzky sprostredkovateľskej inštitúcie voči pôvodcovskej alebo inej podpornej banke alebo inej sprostredkovateľskej inštitúcii a záväzky pôvodnej podpornej banky voči jej financujúcim stranám, ak výška týchto záväzkov zodpovedá podporným úverom tejto inštitúcie.“

- 7 Príloha I delegovaného nariadenia 2015/63, nazvaná „Postup výpočtu ročných príspevkov inštitúcií“, uvádza vzorec, postupy a kroky výpočtu týchto príspevkov. Krok 6 tohto výpočtu, nazvaný „Výpočet ročných príspevkov“, je podrobne vymedzený takto:

„1. Orgán pre riešenie krízových situácií prepočíta konečný zložený ukazovateľ vyplývajúci z kroku 5, FCI_n , v rozsahu vymedzenom v článku 9 podľa nasledujúceho vzorca:

$$\tilde{R}_n = (1,5 - 0,8) * \frac{FCI_n - \min_n FCI_n}{\max_n FCI_n - \min_n FCI_n} + 0,8$$

kde argumentmi funkcií a na výpočet minima a maxima sú hodnoty všetkých inštitúcií prispievajúcich do mechanizmu financovania riešenia krízových situácií, pre ktoré sa ukazovateľ počíta.

2. Orgán pre riešenie krízových situácií vypočíta ročný príspevok každej inštitúcie n , okrem inštitúcií, na ktoré sa vzťahuje článok 10, a s výnimkou paušálnej časti príspevkov inštitúcií, na ktoré členské štáty uplatňujú článok 20 ods. 5, ako:

$$c_n = Target * \frac{\frac{B_n}{\sum_{p=1}^N B_p} \cdot \tilde{R}_n}{\sum_{p=1}^N \left(\frac{B_p}{\sum_{q=1}^N B_q} \cdot \tilde{R}_p \right)}$$

kde:

p, q sú indexy inštitúcií;

Cieľ je ročná cieľová úroveň, ktorú určí orgán pre riešenie krízových situácií v súlade s článkom 4 ods. 2, mínus súčet príspevkov vypočítaných v súlade s článkom 10 a mínus súčet všetkých paušálnych súm, ktoré sa môžu uhradiť podľa článku 20 ods. 5;

B_n je výška záväzkov (s výnimkou vlastných zdrojov) mínus hodnota krytých vkladov inštitúcie n , upravená v súlade s článkom 5 a bez toho, aby bolo dotknuté uplatňovanie článku 20 ods. 5“

Vykonávacie nariadenie (EÚ) 2015/81

- 8 Článok 5 vykonávacieho nariadenia Rady (EÚ) 2015/81 z 19. decembra 2014, ktorým sa bližšie určujú jednotné podmienky uplatňovania nariadenia [č. 806/2014] (Ú. v. EÚ L 15, 2015, s. 1), stanovuje:

„1. Jednotná rada príslušným vnútroštátnym orgánom pre riešenie krízových situácií oznamuje svoje rozhodnutia, v ktorých sa vypočítava výška ročných príspevkov inštitúcií povolených na ich príslušných územiach.

2. Po doručení oznámenia uvedeného v odseku 1 oznámi každý vnútroštátny orgán pre riešenie krízových situácií každej inštitúcii povolenej v jeho členskom štáte rozhodnutie jednotnej rady, v ktorom sa vypočítava výška ročného príspevku, ktorý táto inštitúcia musí zaplatiť.“

Okolnosti predchádzajúce sporu

- 9 Okolnosti predchádzajúce sporu boli opísané v bodoch 1 až 9 napadnutého uznesenia a pre potreby tohto konania ich možno zhrnúť nasledujúcim spôsobom.
- 10 NRW.Bank je podporná banka Land Nordrhein-Westfalen (Spolková krajina Severné Porýnie-Vestfálsko, Nemecko). V podstate vykonáva tri druhy činností, a to činnosti v oblasti rozvoja, pomocné činnosti v oblasti rozvoja a iné činnosti.
- 11 V roku 2015, pred nadobudnutím účinnosti nariadenia č. 806/2014 a na základe smernice 2014/59, ako bola doplnená delegovaným nariadením 2015/63, nemecký regulačný orgán Bundesanstalt für Finanzmarktstabilisierung (Spolkový úrad pre stabilizáciu finančných trhov, Nemecko) (ďalej len „FMSA“) stanovil príspevok odvolateľky *ex ante* na rok 2015 podľa článku 103 tejto smernice, pričom sa domnieval, že z výpočtu tohto príspevku treba vyňať tak jej činnosti v oblasti rozvoja, ako aj jej pomocné činnosti v oblasti rozvoja.
- 12 V roku 2016 odvolateľka vo formulári s názvom „Príspevky *ex ante* do [SRF] – Formulár výkazu na príspevkové obdobie 2016“, ktorý vypracovala SRB a ktorý jej doručil FMSA, uviedla, že z výpočtu jej príspevku *ex ante* na rok 2016 sa má v zmysle článku 5 ods. 1 delegovaného nariadenia 2015/63 vyňať suma všetkých jej záväzkov súvisiacich s jej činnosťami v oblasti rozvoja a s pomocnými činnosťami v oblasti rozvoja. Po tom, ako bola informovaná, že podľa SRB pomocné činnosti v oblasti rozvoja nemožno vylúčiť z tohto výpočtu, predložila opravený formulár vyhlásenia, podľa ktorého sa má vylúčiť len celková hodnota záväzkov spojených s jej činnosťami v oblasti rozvoja.

- 13 Prvým sporným rozhodnutím SRB na svojom výkonnom zasadnutí 15. apríla 2016 rozhodla podľa článku 54 ods. 1 písm. b) a článku 70 ods. 2 nariadenia č. 806/2014 o výške príspevku *ex ante* na rok 2016 každého subjektu uvedeného v článku 2 tohto nariadenia vrátane odvolateľky.
- 14 Platobným výmerom z 22. apríla 2016, ktorý bol odvolateľke doručený 25. apríla 2016, FMSA informoval odvolateľku, že SRB stanovila jej príspevok *ex ante* do SRF na rok 2016 a oznámila jej sumu, ktorú má zaplatiť.
- 15 Druhým sporným rozhodnutím SRB na svojom výkonnom zasadnutí z 20. mája 2016 upravila príspevky *ex ante* na rok 2016 do JFR a zvýšila príspevok odvolateľky.
- 16 Platobným výmerom z 10. júna 2016, ktorý bol odvolateľke doručený 13. júna 2016, ju FMSA informoval, že musí zaplatiť sumu zvýšenia uvedenú v predchádzajúcom bode tohto rozsudku, ktorá vyplýva z druhého sporného rozhodnutia.

Konanie na Všeobecnom súde a napadnutý rozsudok

- 17 Podaním doručeným do kancelárie Všeobecného súdu 23. augusta 2016 odvolateľka podala žalobu, ktorou spochybňovala výšku jej príspevku *ex ante* do SRF za rok 2016 v rozsahu, v akom pomocné činnosti v oblasti rozvoja neboli zvýhodnené, a že v dôsledku toho jej príspevok bol stanovený na neprimeranej výške. Na podporu tejto žaloby sa v podstate odvolávala na porušenie článku 103 ods. 2 a 7 smernice 2014/59, článku 70 ods. 2 nariadenia č. 806/2014 a vykonávacích nariadení týchto predpisov, ako aj na ich nezákonnosť.
- 18 Rozhodnutiami z 10. a 11. januára 2017 predseda ôsmej komory Všeobecného súdu vyhovel návrhom na vstup vedľajšieho účastníka do konania, ktoré podali Európska komisia a Rada Európskej únie na podporu SRB.
- 19 Všeobecný súd napadnutým rozsudkom bez toho, aby rozhodol o žalobných dôvodoch uvádzaných odvolateľkou, zamietol žalobu ako zjavne neprípustnú a uložil odvolateľke povinnosť nahradiť trovy konania.

Návrhy účastníkov konania

- 20 Odvolateľka navrhuje, aby Súdny dvor:
 - zrušil napadnutý rozsudok a rozhodnutie SRB, ktorým sa stanovuje jej ročný príspevok do SRF na rok 2016,
 - subsidiárne zrušil napadnutý rozsudok a vrátil vec Všeobecnému súdu a
 - uložil SRB povinnosť nahradiť trovy konania.
- 21 SRB navrhuje, aby Súdny dvor:
 - zamietol odvolanie ako čiastočne neprípustné a v každom prípade ako nedôvodné,
 - uložil odvolateľke povinnosť nahradiť trovy, ktoré vznikli v odvolacom konaní a v konaní pred Všeobecným súdom a

- v prípade, že Súdny dvor by považoval odvolanie za dôvodné, vrátil vec Všeobecnému súdu na konečné rozhodnutie a rozhodol, že o trovách odvolacieho konania sa rozhodne neskôr.
- 22 Rada navrhuje, aby Súdny dvor v prípade, že zruší napadnutý rozsudok, konštatoval, že nijaká skutočnosť neumožňuje spochybniť zákonnosť alebo platnosť vykonávacieho nariadenia 2015/81.
- 23 Komisia navrhuje, aby Súdny dvor:
- zamietol odvolanie a
 - uložil odvolateľke povinnosť nahradiť trovy konania.

O odvolaní

- 24 Na podporu svojho odvolania odvolateľka uvádza dva odvolacie dôvody založené po prvé na porušení článku 263 šiesteho odseku ZFEÚ, ako aj článku 60 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu a po druhé na porušení práva byť vypočutý.

Argumentácia účastníkov konania

- 25 Svojím prvým odvolacím dôvodom odvolateľka tvrdí, že Všeobecný súd porušil článok 263 šiesty odsek ZFEÚ a článok 60 svojho rokovacieho poriadku, keď rozhodol, že odvolateľka nedodrжала lehotu na podanie žaloby o neplatnosť. Tento odvolací dôvod obsahuje štyri časti, pričom prvá časť je uvedená ako hlavná a tri ďalšie ako subsidiárne.
- 26 Prvou a druhou časťou prvého odvolacieho dôvodu, ktoré treba preskúmať spoločne, odvolateľka v podstate tvrdí, že Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keďže lehota na podanie žaloby bola dodržaná bez ohľadu na posúdenie druhého sporného rozhodnutia.
- 27 V tejto súvislosti odvolateľka na jednej strane tvrdí, že druhé sporné rozhodnutie predstavuje nové rozhodnutie vo veci samej a nie je len potvrdením prvého sporného rozhodnutia. Sporné rozhodnutia určujú pre odvolateľku ročné príspevky, ktoré nie sú rovnaké, takže jej právne postavenie bolo zmenené druhým sporným rozhodnutím. Okrem toho toto rozhodnutie je založené na nových skutočnostiach, konkrétne na upravenom posúdení kľúčového čiastkového ukazovateľa, a teda nepredstavuje opravu jednoduchej chyby vo výpočte.
- 28 Na druhej strane odvolateľka tvrdí, že aj za predpokladu, že druhé sporné rozhodnutie úplne nenahradiť prvé sporné rozhodnutie, ale zmenilo ho, jej žaloba proti druhému spornému rozhodnutiu nebola podaná oneskorene. V tomto rámci vytýka Všeobecnému súdu najmä to, že nepreskúmal vplyv rozsudku z 18. októbra 2007, Komisia/Parlament a Rada (C-299/05, EU:C:2007:608), týkajúceho sa zmeny nariadení, ani neuviedol dôvody, pre ktoré by sa zásady vyplývajúce z tohto rozsudku v prejednávanej veci neuplatňovali, hoci z neho vyplýva, že zmena aktu, hoci aj konečného, spôsobuje začatie plynutia novej lehoty na podanie žaloby, či už ide o zmenené ustanovenie, alebo o všetky ustanovenia tohto aktu.
- 29 SRB tvrdí, že odvolateľka v podstate spochybňuje preskúmanie skutkových okolností Všeobecným súdom a že jej argumentácia je neprípustná. Dodáva, že druhé sporné rozhodnutie sa nezakladá na nijakej novej skutočnosti v súvislosti s predmetom sporu, konkrétne na vylúčení pasív súvisiacich s pomocnými činnosťami v oblasti rozvoja z výpočtu príspevkov *ex ante* do SRF za rok 2016.

Výpočet príspevkov stanovených v tomto rozhodnutí podľa nej napravuje náhodné pochybenie, pokiaľ ide o ukazovateľ IPS týkajúci sa príslušnosti k systému inštitucionálneho zabezpečenia vo vzorci výpočtu bez toho, aby zahŕňal posúdenie nových skutočností alebo nové právne posúdenie, takže uvedené rozhodnutie predstavuje potvrdzujúci akt, pokiaľ ide o predmet sporu. V dôsledku toho okolnosť, že sporné rozhodnutia stanovujú rôzne sumy príspevku pre žalobkyňu, nemení záver, že pokiaľ ide o predmet sporu, druhé sporné rozhodnutie potvrdzuje prvé sporné rozhodnutie.

- 30 Pokiaľ ide o argumentáciu týkajúcu sa judikatúry vyplývajúcej z rozsudku z 18. októbra 2007, Komisia/Parlament a Rada (C-299/05, EU:C:2007:608), SRB sa domnieva, že je neprípustná z dôvodu neexistencie konkrétnych tvrdení smerujúcich proti napadnutému rozsudku. Okrem toho sa táto judikatúra týka všeobecne záväzného legislatívneho aktu, takže nie je relevantná, pokiaľ ide o individuálne rozhodnutie. Napokon odvolateľka ani netvrdila, ani nepreukázala, že nezmenené časti prvého sporného rozhodnutia tvoria celok so zmenenými časťami druhého sporného rozhodnutia.
- 31 Rada a Komisia, ktoré rovnako ako pred Všeobecným súdom obmedzili svoje pripomienky na neplatnosť, výklad a uplatnenie relevantnej právnej úpravy a osobitne vykonávacieho nariadenia 2015/81, sa obmedzili na tvrdenie, že toto nariadenie a rozhodnutia SRB neboli postihnuté žiadnou protiprávnosťou, pričom však nezaujali stanovisko k prvému odvolaciemu dôvodu.

Posúdenie Súdnym dvorom

- 32 Pokiaľ ide o prvé sporné rozhodnutie, treba pripomenúť, že Všeobecný súd po tom, čo preukázal, že tieto rozhodnutia neboli uverejnené ani oznámené odvolateľke, ktorá nebola ich adresátom, uviedol, že v takom prípade podľa judikatúry plynie lehota na podanie žaloby až od okamihu, keď sa dotknutá osoba plne oboznámi s obsahom a odôvodnením predmetného aktu, pod podmienkou, že si vyžiada úplné znenie v primeranej lehote. V tejto súvislosti Všeobecný súd konštatoval, že odvolateľka sa dozvedela o existencii tohto rozhodnutia dorúčením platobného výmeru 25. apríla 2016 a požiadala FMSA o nahliadnutie do svojho spisu 22. augusta 2016, teda takmer štyri mesiace odo dňa, keď jej bol tento prvý platobný výmer doručený. Všeobecný súd dodal, že spôsob, akým FMSA vykonal sporné rozhodnutia, nemohol viesť k záveru, že druhé sporné rozhodnutie nahradilo prvé sporné rozhodnutie. Všeobecný súd z toho vyvodil, že žaloba podaná 23. augusta 2016 bola podaná oneskorene, pokiaľ ide o prvé sporné rozhodnutie.
- 33 Pokiaľ ide o druhé sporné rozhodnutie, Všeobecný súd zdôraznil, že odvolateľka v podstate vytýkala SRB, že porušila určité ustanovenia uplatniteľnej právnej úpravy tým, že z výpočtu jej príspevku *ex ante* do SRF na rok 2016 nevyňala jej záväzky súvisiace s jej pomocnými činnosťami v oblasti rozvoja. V tejto súvislosti Všeobecný súd zdôraznil, že druhé sporné rozhodnutie neobsahovalo nijaké nové skutočnosti, že SRB vôbec opätovne nepreskúmala posúdenie vykonané už v rámci prijatia prvého sporného rozhodnutia, ktoré sa týkalo otázky, či z výpočtu príspevku žalobkyne mali, alebo nemali byť vyňaté záväzky z jej pomocných činností v oblasti rozvoja, a že odvolateľka nepredložila SRB alebo FMSA žiadosť o opätovné preskúmanie uvedenej otázky, ktorá by bola založená na nových a podstatných skutočnostiach. Všeobecný súd z toho vyvodil, že žaloba proti druhému spornému rozhodnutiu je neprípustná z dôvodu, že toto rozhodnutie vzhľadom na predmet sporu výlučne potvrdzuje prvé sporné rozhodnutie a odvolateľka neuviedla nijaký žalobný dôvod alebo tvrdenie proti druhému spornému rozhodnutiu.
- 34 V prvom rade treba zamietnuť námietky SRB týkajúce sa prípustnosti argumentácie odvolateľky.

- 35 Po prvé treba pripomenúť, že preskúmanie otázky, či má napadnuté rozhodnutie výlučne potvrdzujúci charakter skoršieho rozhodnutia, predstavuje činnosť právnej kvalifikácie skutkového stavu, ktorú má Súdny dvor právomoc preskúmať v rámci odvolania. Podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora, ak totiž Všeobecný súd zistil alebo posúdil skutkový stav, Súdny dvor má podľa článku 256 ZFEÚ právomoc preskúmať právnu kvalifikáciu tohto skutkového stavu a právne následky, ktoré z neho boli vyvedené [rozsudok z 28. júna 2018, Andres (Heitkamp BauHolding v konkurze)/Komisia, C-203/16 P, EU:C:2018:505, bod 77 a citovaná judikatúra].
- 36 Po druhé je pravda, že podľa judikatúry Súdneho dvora z článku 256 ZFEÚ a článku 58 prvého odseku Štatútu Súdneho dvora Európskej únie, ako aj z článku 168 ods. 1 písm. d) a článku 169 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora vyplýva, že v odvolaní musí byť presne uvedené, ktoré časti rozsudku alebo uznesenia Všeobecného súdu sa napádajú, ako aj právne tvrdenia, o ktoré sa tento návrh osobitne opiera, pričom v opačnom prípade sú odvolanie alebo dotknutý odvolací dôvod neprípustné (pozri najmä rozsudok zo 4. júla 2000, Bergaderm a Goupil/Komisia, C-352/98 P, EU:C:2000:361, bod 34, ako aj uznesenie z 31. januára 2019, Iordăchescu/Parlament a i., C-426/18 P, neuvverejnené, EU:C:2019:89, bod 28). Tejto požiadavke nezodpovedá odvolanie, ktoré neobsahuje nijakú argumentáciu osobitne smerujúcu k vymedzeniu nesprávneho právneho posúdenia, ktorým je poznačený predmetný rozsudok alebo uznesenie (rozsudok z 20. mája 2021, Dickmanns/EUIPO, C-63/20 P, neuvverejnený, EU:C:2021:406, bod 49 a citovaná judikatúra).
- 37 Treba však konštatovať, že v prejednávanej veci nie je argumentácia odvolateľky ani všeobecná, ani nepresná. Naopak, z odvolania jasne vyplýva, že Všeobecnému súdu jednak vytýka, že sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia pri kvalifikácii druhého sporného rozhodnutia len ako potvrdzujúce prvé sporné rozhodnutie, a teda pri posúdení oneskorenosti žaloby, a jednak, že nezohľadnil jej tvrdenia týkajúce sa rozsudku z 18. októbra 2007, Komisia/Parlament a Rada (C-299/05, EU:C:2007:608).
- 38 V druhom rade, pokiaľ ide o kvalifikáciu druhého sporného rozhodnutia, treba pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry žalobu o neplatnosť upravenú v článku 263 ZFEÚ možno podať proti všetkým opatreniam prijatým inštitúciami bez ohľadu na ich povahu alebo formu, ktoré majú vyvolávať záväzné právne účinky (rozsudok z 26. marca 2019, Komisia/Taliansko, C-621/16 P, EU:C:2019:251, bod 44 a citovaná judikatúra).
- 39 Okrem toho z ustálenej judikatúry tiež vyplýva, že potvrdzujúce akty a výlučne vykonávacie akty v rozsahu, v akom nevyvolávajú také právne účinky, nepodliehajú súdnemu preskúmaniu podľa tohto článku (rozsudok z 26. marca 2019, Komisia/Taliansko, C-621/16 P, EU:C:2019:251, bod 45 a citovaná judikatúra).
- 40 Na účely určenia, či akt vyvoláva záväzné právne účinky spôsobilé ovplyvniť záujmy žalobcu tak, že podstatným spôsobom mení jeho právne postavenie, treba vychádzať zo samotnej podstaty tohto aktu (rozsudky z 26. januára 2010, Internationaler Hilfsfonds/Komisia, C-362/08 P, EU:C:2010:40, body 51 a 52, ako aj zo 6. mája 2021, ABLV Bank a i./ECB, C-551/19 P a C-552/19 P, EU:C:2021:369, bod 40 a citovaná judikatúra).
- 41 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že podľa judikatúry Súdneho dvora akt len potvrdzuje predchádzajúci akt, ak v porovnaní s ním neobsahuje žiadnu novú skutočnosť (rozsudky z 3. apríla 2014, Komisia/Holandsko a ING Groep, C-224/12 P, EU:C:2014:213, bod 69, ako aj citovaná judikatúra, a z 15. novembra 2018, Estónsko/Komisia, C-334/17 P, neuvverejnený, EU:C:2018:914, bod 46, ako aj citovaná judikatúra).

- 42 V prejednávanej veci sporné rozhodnutia určujú výšku príspevku *ex ante* každého zo subjektov uvedených v článku 2 nariadenia č. 806/2014. Zo spisu predloženého Súdneho dvoru vyplýva, že v roku 2016 po výpočte príspevkov do SRF pre každý z týchto subjektov SRB vykonala nový výpočet týchto príspevkov, keďže ukazovateľ IPS týkajúci sa príslušnosti k systému inštitucionálnej ochrany uvedenému v článku 5 ods. 1 písm. b) delegovaného nariadenia 2015/63 bol nesprávne vypočítaný. Oprava tejto chyby vo výpočte viedla k novému výpočtu príspevku *ex ante* za rok 2016 pre všetky inštitúcie, aj keď neboli členmi IPS, a výška príspevku *ex ante* do SRF za rok 2016, stanovená v druhom spornom rozhodnutí, odráža zmeny vyvolané týmto novým výpočtom.
- 43 V dôsledku toho, ako to uviedol generálny advokát v bode 87 svojich návrhov, druhé sporné rozhodnutie obsahuje novú skutočnosť v porovnaní s prvým sporným rozhodnutím, keďže hodnota ukazovateľa IPS použitá v druhom spornom rozhodnutí je odlišná od hodnoty použitej v prvom spornom rozhodnutí.
- 44 Okrem toho, hoci sporné rozhodnutia majú totožný predmet v rozsahu, v akom stanovujú príspevky *ex ante* do SRF na rok 2016, podstata týchto rozhodnutí je odlišná, keďže sumy príspevkov, ktoré stanovujú, sú odlišné.
- 45 Druhé sporné rozhodnutie teda tým, že ukladá odvolateľke povinnosť zaplatiť príspevok *ex ante* do SRF, ktorého výška sa líši od sumy stanovenej v prvom spornom rozhodnutí, mení právne postavenie odvolateľky, takže zrušenie tohto rozhodnutia sa neprekrýva so zrušením prvého sporného rozhodnutia (pozri v tomto zmysle rozsudok z 25. októbra 1977, Metro SB-Großmärkte/Komisija, 26/76, EU:C:1977:167, bod 4).
- 46 SRB však tvrdí, že Všeobecný súd sa nedopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď sa domnieval, že druhé sporné rozhodnutie potvrdzuje prvé sporné rozhodnutie, pokiaľ ide o predmet sporu, keďže odvolateľka tvrdí, že SRB sa dopustila pochybenia tým, že nevylúčila pasíva spojené s pomocnými činnosťami v oblasti rozvoja z výpočtu jej príspevkov *ex ante* do SRF za rok 2016, hoci pri výpočte týchto príspevkov nedošlo k zmene záväzkov súvisiacich s pomocnými činnosťami.
- 47 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že ak dôjde k zmene ustanovenia aktu, možno žalobu opätovne podať nielen proti tomuto ustanoveniu, ale aj proti všetkým ustanoveniam, ktoré s ním tvoria celok, aj keď neboli zmenené (pozri v tomto zmysle rozsudok z 18. októbra 2007, Komisia/Parlament a Rada, C-299/05, EU:C:2007:608, body 29 a 30).
- 48 Na rozdiel od toho, čo tvrdí SRB, nezmenené prvky výpočtu, ktorý viedol v prvom spornom rozhodnutí k stanoveniu príspevkov *ex ante* do SRF na rok 2016, predstavujú celok so zmeneným prvkom tohto výpočtu, teda ukazovateľom IPS, na účely prijatia druhého sporného rozhodnutia.
- 49 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že výška príspevkov *ex ante* do SRF závisí od dvoch prvkov. Na jednej strane celková výška jednotlivých príspevkov závisí od cieľovej úrovne definovanej v článku 69 ods. 1 nariadenia č. 806/2014. Na druhej strane podľa článku 70 ods. 1 a 2 tohto nariadenia výpočet týchto príspevkov závisí pre každú inštitúciu od jej veľkosti, ktorá je stanovená v závislosti od jej pasív, a od úrovne rizika jej činností (pozri analogicky rozsudok z 3. decembra 2019, Iccrea Banca, C-414/18, EU:C:2019:1036, body 77 až 79). V tomto rámci články 6 až 12 delegovaného nariadenia 2015/63 stanovujú pravidlá posudzovania pasív inštitúcií a ich rizikový profil.

- 50 Z pravidiel výpočtu individuálnych príspevkov uvedených v prílohe I tohto nariadenia a najmä z kroku 6 tohto výpočtu vyplýva, že SRB po určení pasív a rizikového faktora inštitúcie vzhľadom na rôzne ukazovatele stanovené právnou úpravou rozdelí sumu zodpovedajúcu ročnej cieľovej úrovni medzi jednotlivé inštitúcie.
- 51 V dôsledku toho, hoci je pravda, že niektoré ukazovatele, ako je ukazovateľ IPS, sa uplatňujú len na niektoré inštitúcie, keďže ovplyvňujú určenie pasív alebo rizikový faktor týchto inštitúcií s vylúčením ostatných inštitúcií, nič to nemení na tom, že vzhľadom na to, že cieľová úroveň je rozdelená medzi všetky inštitúcie, zmena takéhoto ukazovateľa mení výšku príspevkov inštitúcií dotknutých týmto ukazovateľom a nevyhnutne ovplyvňuje príspevky všetkých inštitúcií.
- 52 Z toho vyplýva, že v súlade s judikatúrou pripomenutou v bode 47 tohto rozsudku zmena jedného z prvkov výpočtu príspevku *ex ante* do SRF, akým je ukazovateľ IPS, vedie k vzniku novej lehoty na podanie žaloby umožňujúcej spochybniť nielen tento prvok výpočtu tohto príspevku, ale aj všetky ostatné prvky tohto výpočtu.
- 53 Tento záver nie je spochybnený neúmyselnou povahou chyby pri zohľadnení ukazovateľa IPS. Úmyselná alebo neúmyselná povaha chyby, ktorá viedla k prijatiu aktu, ktorým sa mení skorší akt, je totiž irelevantná na účely určenia, v súlade s judikatúrou pripomenutou v bodoch 39, 40 a 41 tohto rozsudku, či tento pozmeňujúci akt obsahuje novú skutočnosť vo vzťahu k tomuto skoršiemu aktu a vyvoláva právne účinky.
- 54 Zo všetkých týchto úvah vyplýva, že Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď rozhodol, že druhé sporné rozhodnutie iba potvrdzuje prvé sporné rozhodnutie vzhľadom na predmet sporu a že z tohto dôvodu je žaloba neprípustná.
- 55 V dôsledku toho treba vyhovieť prvej a druhej časti prvého odvolacieho dôvodu a na tomto základe zrušiť napadnutý rozsudok v celom rozsahu bez toho, aby bolo potrebné rozhodnúť o ostatných častiach tohto odvolacieho dôvodu alebo o druhom odvolacom dôvode.

O dôsledkoch zrušenia napadnutého rozsudku

- 56 V súlade s článkom 61 prvým odsekom Štatútu Súdneho dvora Európskej únie Súdny dvor môže v prípade zrušenia rozhodnutia Všeobecného súdu buď vrátiť vec na rozhodnutie tomuto súdu, alebo vydať konečný rozsudok v spore sám, ak to stav konania dovoľuje.
- 57 Keďže v prejednávanej veci Všeobecný súd zamietol žalobu odvolateľky ako neprípustnú a v dôsledku toho nepreskúmal dôvody, ktoré odvolateľka uviedla na podporu svojej žaloby, Súdny dvor zastáva názor, že stav konania nedovoľuje, aby sám vydal konečný rozsudok. Vec preto treba vrátiť na rozhodnutie Všeobecnému súdu.

O trovách

- 58 Keďže sa vec vracia Všeobecnému súdu, o trovách konania sa rozhodne neskôr.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (tretia komora) rozhodol takto:

1. Rozsudok Všeobecného súdu Európskej únie z 26. júna 2019, NRW.Bank/SRB (T-466/16, neuverejnený, EU:T:2019:445), sa zrušuje.

2. Vec sa vracia na rozhodnutie Všeobecnému súdu Európskej únie.

3. O trovách konania sa rozhodne neskôr.

Podpisy